

Kunnan, yritysten ja yksityisten julkinen tiedote jokaiseen kotiin.

Seuraava tiedote ilmestyy **17.3.2017**. Ilmoitusmateriaali tulee toimittaa mielellään sähköpostin liitetietona olevana Word - tiedostona osoitteeseen satu.kahlos@merijarvi.fi edellisenä **tiistaina klo 12.00 mennessä**.

**PAAVO NISKASAAREN
MAALAUKSIA**

teemalla ”*Kevättalven upeus*”
kirjastossa 3. – 31.3.2017

**Pe 3.3. klo 12-16, taiteilija tarjoaa
mehua ja piparia kaikille kävijöille!**

Näyttelyn ajan kirjastolla on myynnissä
Niskasaaren satukirjaa ”Värit villiintyvät” +
kortteja.

**Merijärven
Sotaveteraanit ry
VUOSIKOKOUS**

Seurakuntatalolla tiistaina

28.3.2017 klo 18.00

Kokouksessa käsitellään sääntöjen
10 § mukaiset asiat. Tervetuloa! Hallitus.
Välittömästi vuosikokouksen jälkeen
samassa paikassa **Sotaveteraanien
hallituksen kokous.**

Merijärven Kotiseutuyhdistys ry:n KEVÄTKOKOUS

maanantaina 13.3.2017 klo 13.00 HUOLTIKSELLA.

Kaikki kiinnostuneet tervetuloa!

Johtokunta

KALAJOEN KAUPUNKI
Hyvinvointipalvelut

Merijärven terveystipalvelujen tiedote ajalle 6.3. – 10.3.2017

Vastaanotto

Lääkärin vastaanotto ja laboratorio suljettu 6.3. – 10.3.2017.

Ajanvaraus Kalajoen terveyskeskukseen 044 4691 502.

Päivystys virka-ajan ulkopuolella Oulaisten yhteispäivystyksessä 08 4297 840.

Suun terveydenhuolto

Merijärven hammashoitolassa ei hammaslääkäreitä ajalla 6.3. – 10.3.2017.

Särkypäivystys arkipäivinä Kalajoella 044 4691 547, iltaisin ja viikonloppuisin Kokkolan pääterveysaseman hammashoitolassa 06 8287 450.

Neuvola

Merijärven neuvola on suljettu 6.3. – 10.3.2017.

Kiireellisissä neuvola-asioissa voi ottaa yhteyttä Kalajoen neuvolaan, ajanvaraus arkisin klo 12–13 Saira Pulli 044 4691 557.

KALAJOEN HYVINVOINTIPALVELUT

VUOKRALLE TARJOTAAN

Saunallinen kaksio Mäntytiellä, 56 m²

p. 040 5047 932

ELÄKELIITON Merijärven yhdistyksen vuosikokous

pidetään **tiistaina 14.3. klo 11.00** Seurakuntatalolla

Esillä sääntöjen määräämät asiat.

Tervetuloa!

100 TARINAA MERIJÄRVESTÄ

Merijärven kunta julistaa 100 tarinaa Merijärvestä -kirjoituskilpailun avatuksi
1.3.-31.8.2017 väliselle ajalle.

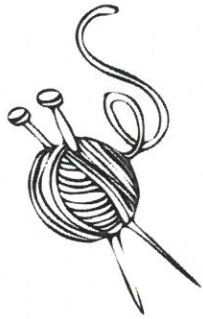
Kilpailuun voi osallistua kirjoituksella, jonka aiheajaus on Merijärvi. Voit kirjoittaa tarinan liittyen historiaan, nykyaikaan tai tulevaisuuteen. Ainoa sääntö on, että aiheen tulee liittyä Merijärveen tai merijärvisiin henkilöihin.

Kirjoitelman suositeltu enimmäispituus on 2500 sanaa. Yksi henkilö voi osallistua kirjoituskilpailuun enintään kolmella kirjoituksella.

Raati valitsee kirjoituksista onnistuneimmat kilpailuajan päätyttyä. Parhaat kirjoitukset nidotaan kirjaksi. Kaikkien kilpailuun osallistuneiden kesken arvotaan kirjalahjakortti. Kunta pidättää oikeuden muutoksiin kirjoitusten päätyessä julkaisuun.

Kirjoitukset toimitetaan ensisijaisesti sähköisenä vapaa-aikatoimelle: ulla.nivala@merijarvi.fi tai käsinkirjoitettuna kunnantalolle vapaa-aikatoimelle osoitettuna.

Lisätietoja kirjoituskilpailusta antaa Ulla Nivala (044 4776 220)

NEULEKAHVILA
TORSTAIN HUOLTIKSELLA
KLO 16.00-19.00

Neulotaan juhluvuonna syntyneille vauvoille villasukat kunnan tarjoamista langoista. Omat kutimet mukaan! Huoltikselle voit lahjoittaa lankoja, joista tehdään neuleita jaettavaksi tarvitseville! Huoltis tarjoaa myös tilat ompelijoille.

**LASTEN JA NUORTEN
ILTAKIRJASTO
KE 8.3.2017
KLO 17-20**

Palkintoja!
Askartelua, visailua,
pleikkaripelejä,
kaakaota ja muffinsseja!

Järjestäjänä:
Kirjasto

Kirjatornien taisto
4H -kilpailu

**HIIHTOLOMALLA
NUOPPARI AUKI NORMAALISTI:
TI 14:30-17:30(Selvis)
KE 18-21
TO 18-22**

AVUSTUKSET YHDISTYKSILLE JA JÄRJESTÖILLE

Yleisavustus:

Kunnanhallitus ja vapaa-aikalautakunta voivat myöntää yleisavustuksia paikallisille rekisteröidyille yhdistyksille ja järjestöille niiden varsinaiseen toimintaan.

Kohdeavustus:

Vapaa-aikalautakunta voi myöntää kohdeavustuksia nuoriso- ja kulttuurijärjestöille, vapaille ryhmille ja yksityisille hakijoille. Avustus on tarkoitettu tietynä aikana toimeenpantavaan tekemiseen tai välinehankintoihin, ei kuluttamiseen.

Yleis- ja kohdeavustukset on haettava 31.3.2017 mennessä, jonka jälkeen kunnanhallitus ja vapaa-aikalautakunta tekevät avustuksista päätökset. Täytetyt avustuslomakkeet liitteineen toimitetaan kunnantoimistoon.

Avustushakemukseen tulee liittää toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Asiakirjojen erilaisuuden vuoksi kunnantoimistosta saa lomakkeita, jotka täyttämällä yhdistys voi varmistua, että kaikki tarvittava tieto tulee toimitettua hakemuksen liitteeksi. Lomake löytyy myös kunnan www. -sivuilta, <http://www.merijarvi.fi/vapaa-aika/lomakkeet>
Muistattehan myös käyttöselvityksen tekemisen edellisvuoden avustuksista.

Juhani Palmun taidenäyttelyn avajaiset Akustiikassa – Ylivieskan palaneesta kirkosta syntyneet teokset näyttelyssä

Juhani Palmun taidenäyttely avataan Ylivieskan kulttuurikeskus Akustiikassa maanantaina 27.2. klo 18. Taiteilija Juhani Palmu Leila-puolisoineen on mukana avajaisissa. Näyttely sisältää Ylivieskan palaneesta kirkosta säilyneistä puuosista syntyneet teokset, ja taiteilija lahjoittaa puolet tauluista saadusta tuotosta Ylivieskan uuden kirkon rakentamiseen. Näyttelyn järjestävät yhteistyössä Ylivieskan seurakunta ja Ylivieskan kaupungin kulttuuritoimi.

Lisätiedot: kirkkoherra Timo Määttä p. 044-7118 611

HUOLTIS AUKIOLOAJAT!!

MA-KE 8.30-16.00

TO 8.30-20.00

PE 8.30-16.00

Hernekeittopäivät TORSTAIN klo 11.00-14.00

Hinta: 6,50€ annos (lapset 4€) sis. Keitto, leivät, juomat ja jälkkäri/kahvi/tee

TERVETULOA!!!

4H:n KERHOT Hiihtolomalla tauolla...

Loman jälkeen jatketaan normaalisti!!

Kerhot löytyvät kotisivuiltamme; merijarvi.4h.fi/kerhot

Kirkkoneuvosto esittää Isomaata Merijärven kappalaiseksi

Ylivieskan seurakunnan kirkkoneuvosto esittää kirkkovaltuustolle Janne Isomaan valintaa Merijärven kappeliseurakunnan kappalaiseksi. Isomaa on Reisjärven kirkkoherra.

Kirkkoneuvosto esittää Oulun hiippakunnan tuomiokapitulille, että seurakuntapastori Veli Matti Linnanmäelle myönnetään opintovapaata jatko-opintoihin ajalle 1.9.2017 – 31.12.2018. Samalla neuvosto esittää tuomiokapitulille viransijaisuuden täyttämistä vastaavalle ajalle.

Kirkkoneuvosto hyväksyi helmikuun alusta voimaan tulleen kirkon yhteistoiminta- ja luottamusmiessopimuksen sekä tämän vuoden rippikoulusuunnitelman. Neuvosto hyväksyi yhteistyö- ja rahoitussopimuksen Ylivieskan kaupungin kanssa puisto- ja puutarhajätteen kompostointialueesta. Kirkkoneuvosto valitsi seurakunnan edustajat Suomen Lähetysseuran ja Piipiseuran vuosikokouksiin.

Lisätietoja kirkkoherra Timo Määttä p. 044-7118611 ja talousjohtaja Pentti Haikola p. 040-0861047

HIPPO

-Hiihdot Merijärvellä

Koko perheen talvitapahtuma Merijärven Ristivuorella
sunnuntaina 19.3.2017 klo 13.00

Talvitapahtuma huipentuu Hippo-hiihtoihin klo 14.30.

Hiihtoihin ilmoittautumiset ensisijaisesti Merijärven kestäväälle sähköpostilla kyllonen.eila@gmail.com tai viestillä 045 840 2400. Ilmoita osallistujan nimi ja syntymävuosi. Ilmoittautua voi keskiviikkoon 15.3.2017 mennessä.

Numerolappujen jako alkaa klo 14.00.

Sarjat:

- 2013 syntyneet ja nuoremmat
- 2012-2011 syntyneet
- 2010-2009 syntyneet
- 2008-2007 syntyneet
- 2006-2005 syntyneet
- 2004-2003 syntyneet

Talvitapahtumassa leikkimielistä kilpailua, ohjelmaa kaiken ikäisille, kahvio, makkaranmyyntiä, arpajaisia ym. Rinne on auki päivällä lumitilanteen salliessa. Merijärven kunta arpoo kaikkien kävijöitten kesken lahjakortin urheiluliikkeeseen.

Tapahtuman järjestelyistä vastaa Merijärven Kunta, Oulaisten Osuuspankki sekä paikalliset yhdistykset yhdessä.

Tervetuloa kisailemaan koko perheen voimin!

Merijärvi

OP Oulainen

KOTISEURAKUNNAN TIETOJA

- Pe 3.3. klo 18.30 Ompeluseurat Maria-Liisa ja Erkki Häröllä
Su 5.3. klo 11 Pyhäkoulut Mirja ja Marko Saukolla ja Rauhanyhdistyksellä
klo 13 **Sanajumalanpalvelus Seurakuntatalolla –
Juhani Alaranta, Eeva Korhonen**
klo 14 Pyhäkosken Rukoushuoneyhdistyksen vuosikokous
Rukoushuoneella
To 9.3. klo 18 Miestenilta Iris ja Jani Pitkälällä
Pe 10.3. klo 18.30 Ompeluseurat Pirjo ja Kauko Klasilalla
La 11.3. klo 10-16 Yhteisvastuu lipaskeräys Salen edessä
Su 12.3. klo 13 **Sanajumalanpalvelus Seurakuntatalolla –
Juhani Alaranta, Eeva Korhonen**
klo 16 Seurat Rauhanyhdistyksellä – Eero Pisilä, Markku Nuorala
Ma 13.3. klo 14.30 Kahvihetki Palvelutalolla
Ke 15.3. klo 18 Raamattuluokka Kristiina ja Ari Saukolla
klo 18 Päiväkerho Rauhanyhdistyksellä
To 16.3. klo 9.30-11.30 Yhteisvastuu lipaskeräys Salen edessä
Pe 17.3. klo 18.30 Ompeluseurat Rauhanyhdistyksellä, järjestää Nuorisotyö-
toimikunta, lahjoitukset tervetulleita
La 18.3. klo 19.30 Nuortenilta Mirjami ja Juhani Alarannalla

HUOM!

- La 11.3. klo 10-16 YHTEISVASTUU lipaskeräys Salen edessä
To 16.3. klo 9.30-11.30 YHTEISVASTUU lipaskeräys Salen edessä

Kirkkotalakoot kortteja myytävänä seurakuntatoimistolla.

Kirkkokyytiseteleitä saa seurakuntatoimistosta ja kirkosta.

SEURAKUNTATOIMISTO avoinna ma, ke ja pe klo 9 – 12
p. 08-477119, fax 08-477425

Seurakuntamestari Antti Sakko p. 044 7118 634
Toimistonhoitaja Leila Eilola p. 044 7118 637
Kanttori Markku Sakko p. 044 7118 633
Diakonissa Marianne Joensuu p. 044 7118 631,
diakoniatoimistolla maanantaisin klo 9-10, sekä sovittaessa

Suurennuslasi

Kimmo Pohjanen

Kaikki alkoi silloin, kun Merijärvi oli tyhjä, kolkko ja syrjäinen paikka. Kaikki oli silloin toisin kuin nykyään. Ihmiset kiinnostivat huomiota kalliomaalauksiin, joita muinaiset esi-isät ja heita edeltäneet gorillat olivat kirjoitelleet.

Huomasipas muuan raapustaja, josta jopa Aapeli Tila olisi ylpeä, että auringon säteellä saattoi syyttää nuotion. Kylläpä siinä lämpeä kalliouseinusta hauskasti, kun vähän syytteli tuohta, tuota talouspaperin edeltäjää. Siinäpä sitä sitten saattoi piirustella. Tulipas siinä kuvioita, joita jalkipolvet saattoivat ihmetellä.

Miten kaikki menikään? Siinäpä sitä oli ihmettelemistä. Alkoiko tarina ollenkaan?

Aapeli Tila käveli Merijärven kylänraitia pitkin. Kädessään hänellä oli kynä ja muistilehtiö. Tila oli tullut bussilla Helsingistä Merijärvelle, jossa hän asusteli. Tila itse asiassa asui hieman Pyhäjoen puolella, mutta saattoihan sitä Helsingissä tehdä hieman vaikutusta, kun kertoi tulevansa pieneltä paikkakunnalta. Pyhäjokihan on tunnettu teollisuudestaan. Pohjois-Suomen ensimmäisiä, miksei viimeisiäkin, ydinvoimapaikkakuntia!

Aapeli mittaili kylänraitia katseellaan. Niin on totuttu sanomaan, ja kirjoittamaan. Maailma näytti mahtavalta. Kirkontorni kajasteli ja huojui auringonvalossa. Olikohan ilma aivan nuinkaan? Nykyään sääkin piti tarkastaa internetistä! Ei voinut luottaa omiin vaistoihinsa.

Puhuttiinhan ajatteluharjoista. Omat vaistot saattoivat hämätä. Tämä maailma on sellainen. Sellaisia ne esi-isät olivat olleet. Eivät olleet osanneet aivojakaan oikein meille muovata. Ei Darwin eikä kukaan muukaan. Oliko jumalaa? Missä taivaanrannan takana kaikki päättyy? Missä on syy? Mihin kaikki kätkeytyy?

Tilan Aapeli oli lupsakkaalla tuulella. Hän oli matkan aikana juonut yhden limsapullon. Se oli maistunut sitruunalle. Sellaisena sitä markkinoitiinkin. Voitiinkin tehdä niin.

Kas!

Kulman takaa saapui outo mies. Hän oli vasta täyttänyt 18 vuotta. Häntä kutsuttiin myös Sepeksi. Joku oli kerran erehtynyt vitsailemaan, olisiko Seppo sopiva lempinimi. Sepe oli hermostunut ja vähän, miten sen kertoisi, lyönyt tyyppiä nenään.

Sepe istahti ruohikon reunaan, vai mistäs sitä vuodenajastakaan tiesi, ja alkoi jutella Aapelille. Keskustelu polvehti paljonkin. Niinkin paljon, että Aapeli meinas hermostua. Eihän hän nyt herkkänä runoilijapoikana osannut ymmärtää, miten tuollainen hieman groteski Sepe-mies jaksoi puhua tuollaiselle Helsingin-käyneelle miehelle noin maalaisia asioita. ”Helsingissä on hipsterit. Täällä on vain kokkia!” Aapeli raivosi.

Sepe ihmetteli, mistä runoilijamies Aapeli oli ylimielistynyt niin kovasti. Vastahan sitä oli tuu nuoruuden kavereita oltu! Ja nyt jo maailma oli erkaannuttanut. Onhan tämä outoa! Voi taivas, miten kaikki menikään niin? Siinä sitä Sepellä oli ihmettelemistä.

Suurennuslasi! Olihan Aapeli lukenut Rautatie-romaanin joskus. Siinä oli ihmetelty rautatietä. Nyt hän oli alkanut miettiä, mistä saisi suurennuslasin. Sellaista nimittäin tarvittaisiin täällä. Merijärvi on liian pieni paikkakunta. Unta näki Aapeli siitä, että kaikki olisi suurempaa. Suorempaakin sen saattaisi

sanoa. Oli kehitettävä kaikkea. Mitä vain. Miksi vain. Aapeli oli Helsingin ja Haminan käynyt mies. Hän saattaisi esitellä paikallisille ihmisille suurennuslasia. Olihan hän muutaman vitsin merijärvisistä väantänyt helsinkiläisessä ratikassa. Alkuperäisasukkaina hän oli esitellyt merijärvisiä. ”Hassua”, Aapeli virkkoi Sepelle. ”No mitä?” Sepe pyysi tarkennusta. ”Haluaisin tietää, miksi kaikki on näin hassua”, Aapeli lausui. Sepelle ei selvinnyt, mikä nyt oli niin huonosti. Sepe oli jo tekemässä lähtöä, kun Aapeli alkoi lausua.

”Lennä tie, minne vie, maa tämä, tupakanjämä”, Aapeli runoili. ”Kuulehan Sepe, maailma on avoinna meille. Meidän on vain nähtävä kaikki suuremmassa koossa. Meidän on kirjoitettava Merijärvi maailmankartalle. Jos me emme sitä tee, kuka tekee?” Aapeli totesi. Sepeä tämä kaikki hämmästytti kovasti. Voisipa melkein todeta, että hän tutkiskeli sitä.

”Meidän on kerättävä uhriraha. Koko maailma katselee meitä. Tuskinpa se on meille vihainen. Olemmehan maailmankansalaisia, vaikka olemmekin kuusta! Puusta ei pääse pitkälle. Tälle miehelle ei naureta! Uhrirahalla ostamme suurennuslasin. Olen varma tästä asiasta. Olen lukenut. Auringon säteillä voisimme lämmittää koko maailman. Avaruuteen muutama peili, niin maailma lämpenisi. Tai jos haluamme viilentää sitä, voisimme toimia toisin päin. Ilmastonmuutos on suuri uhka. Suurempi kuin minä, sinä tai kukaan muu. On pelastettava planeetta”, Aapeli lausui.

Sepeä tuollainen puhe ihmettyi. Vai että suurennuslasi pitäisi hankkia? Tankkiahan tässä pitäisi pikemminkin mennä täyttämään. Näyttämään sukulaisille morsianta. Huolia oli paljon. Suoliakin piti täyttää. Käyttää autoa, että ostaa kaupasta ruokaa. Tuokaa! Minulle! Vuokaa!

Keksivätpähän Sepe ja Aapeli pirauttaa Eestiin. Siellä asui outo mies. Kukaties hän on Anselmi Mäkinen, toinen runoilija. ”Päivää”, vastasi Anselmi Virossa. Hän oli tulossa suomalaisesta ravintolasta. Se se oli hauska paikka. Ranskalaiset eivät maksaneet kuin reilun kaksi euroa. Paikka oli siisti, tyylikäs, mukava.

Anselmi oli jälleen pahalla tuulella. Huulella hän heitti, että he voisivat tehdä retken Latviaan. Latvialaisilla ihmisillä on kuusi varvasta, suomalaisilla ihmisillä on neljä sormea. Junia kulki. Lentokoneet lensivät. Laivat seilasivat.

Anselmi kiroi. Se oli myönnettävä. Sekin on kerrottava. Anselmi ei ollut kaikista paraskäytöksisin, vaikkakin oli viime aikoina kiinnostanut huomiota maineenhallintaan. Maineenhan rakentamiseen meni vuosia aikaa, mutta sen saattoi tuhoata muutamassa minuutissa. Puhelimessa Anselmi kuulosti ylimieliseltä. Hän ei osannut oikein puhua luontevasti Aapelin kanssa. Aapeli oli oikea yliopisto-opiskelija, josta saattaisi joskus tulla jopa oikea runoilija. Anselmi taas oli menettänyt mahdollisuutensa. Olihan se ahdistavaa, kun vain niin harva käsikirjoitus julkaistiin, mulkaistiin. Sepen kanssa Anselmi oli paremmissa väleissä. Sepe oli taitava urheilija. Lisäksi hän osasi pitää ulkonaostaan huolen, mistä johtuen hän oli naisten suosiossa. Anselmi taas oli paennut ulkomaille, koska ihmiset vihasivat häntä. Hän häisi pahalle, mahalle, kaikelle muulle paitsi rahalle.

Sepe ehdotti, että ei mentäisikään Latviaan. Voittaisiin mennä vaikkapa Laihiaan. Sellaista Sepe ehdotti. Siinäpä sitä olisi hommaa. Sepe tykkäsi Anselmissa yhdestä asiasta. Hänen kanssaan saattoi käydä pitsalla. Mikäpä piristi syksyistä kevätpäivää paremmin kuin herkullinen pitsa?

Mutta suurennuslasi. Siitä saattaisi olla apua matkoillakin. Kun söisi pitsaa, voisi fiilistellä suuren ruoka-aterian äärellä ja kuvitella mielessään se vieläkin suuremmaksi, taksiksi olisi liian luksusta, mutta suurennuslasin saattaisi hankkia.

Sepe käynnisti polkupyöränsä, mikä oli skootteri, skootteri-auto. Taivaantähdet kimalsivat. Siellä leijui auto, joka laskeutui Sepen skootteriauton tilalle. Siitä tuli Sepelle rakas kulkuneuvo. Neuvon sai Sepe. Taivaalta tippui tähtisumua. Siinä oli mukana edesmenneiden ihmisten tomua.

Hyppäsi matkaan myös Aapeli-herra. Sen verran kertoi maailmankarma. Auto täytyi taiteilijoista. Istui edessä Aapeli ja Sepe. Aapeli oli runoilija. Sepe oli valokuvamalli, jota ihmiset ihailivat. Itse hän ei ollut moksiskaan. Ei hän sanonut poksiskaan.

Automatka alkoi Alavieskaan. Sinne johdatti heidät kaipuu, vaipuu aurinko iltaisin mailleen. Kas, siinä huoltoaseman kohdalla oli kävelylenkillä Santeri Arkkunen, tuo paikallinen kanttori. Arkkunen oli lyhyt, vitsikäs mies, joka osasi jynätä ihmisiä sopivalla tavalla silloin tällöin. Puheluyhteys Veroon katkaistiin. Arvasihan tuossa miten kävi! Alkoi sellainen puheralli, jossa Mäkistä pilkattiin. Mäkinen joutui herjojen kohteeksi. Hän oli kirjoittanut todella surkeita tekstejä ja nyt kansanmiehet purkivat suuttumuksensa sanoiksi. Paha saa aina palkkansa. Niin nuo miehet hihittelivät.

Olihan Merijärvelläkin kuohunut. Niin kotiolut kuin tunteetkin, jos teetkin. Mutta tuo Viron omituisuus oli harmeista suurin. Kuulisipa hän pois! Sittenhän hänestä taiteilija tulisi. Kuolema tekee taiteilijan, niin se on. Nytkin oli käynyt naulaamassa kenkiä seinään. Omituisia hommaa!

Santeri Arkkusen mielessä soivat jo kellonsäkeet. Anselmi Mäkinen haudattaisiin. Hänellä olisi vain pieni sivurooli. Booli juotaisiin, viini virtaisi, ehtoollinen maistuisi. Kaikki kävisi joutuisasti. Siihen asti piti odottaa.

Arkkunen huomasi, että oli unohtanut laittaa turvavyön kiinni. Hän vetäisi sen nopeasti kiinni. ”Nyt on paremmin. Taivaassa ei kuolon vaaraa, mutta täällä murheiden laaksossa saa pelätä”, hän lausui. Hämärtyi maa. Laakso kylpi usvassa. Oliko nyt talvi, syksy, kevät, kesä? Kuinka kaunis saattoi ollakaan Merijärvi, tuo pieni paikka, joka suurennuslasin tarvitsi. Lehmät laidunsivat metsissä, pelloilla heilui traktori. Puolukat kylpivät seipäillä. Maailma näytti kauneutensa.

Kalajoki-Alavieska-tien risteyksessä hiljennettiin. Siitä oli vain lyhyt matka siihen maatilamajoituspaikkaan. Siellä oli kaikki, saunat, kirkot, uimahallit. Ei sellaista Merijärvellä koskaan ollut ollut. Mutta ihastellahan Merijärveäkin piti. Se oli jo hyväkäytöksistäänkin. Kukapa kunnanisä ei olisi mielissään, kun tyytyväinen, nöyrä äänestäjä hieman kehaisisi, että onpas asiat hoidettu hyvin? Kyllä Merijärvellä asiat olikin hoidettu hyvin. Hyvähän se on kertoa.

Oudon ilmiön näkivät miehet matkalla. Kuu loisti, oli kesä, jouluku. 60:n kyltti oli piharakennuksessa vastassa. Tie eteni, auto kulki. Siitäkin pääsi eteenpäin. Maaseutu näytti kauneutensa. Kaikki oli paremmin suuremmalla paikkakunnalla. Punnalla saattoi ostaa jäätelön. Jäähileet tippuivat taivaalta. Alavieskan keskusta oli kaunis.

Täällä oli asunut myös Tero Mäki. Hän oli Anselmi Mäkisen myyttinen kaveri. Harva tunsi hänet. Osa epäili, että hän olisi piirtäjä, osa oli kuullut, että hän olisi voimamies, joka työskenteli rakennuksilla. Tero Mäki oli enemmän kuin huhut hänestä. Hän

oli guru, ankara hengenmies, johon verrattuna Santeri Arkkunenkin oli kiltti ja mukautuvainen henkilö. Joskus tämän sielun tai ruumiin muskelimies uskoi maapallon luomiseen, joskus hän oli sitä vastaan. Ei tarkkaan tiedetty. Ei kukaan. Tuskin edes hän itse.

Maailma pyöri paikoillaan. Olisi se pyörinyt ilman paikkojakin, mutta se olisi ollut hitaampaa. Mitäs sitä turhaan pyörimään. Saattoi mennä pyörimään vaikkapa tanssilattialle Alavieskassa. Siihenkin oli osoitettu tila paikkakunnalla. Hassua toimintaa tuollainen. Santeri Arkkunen kertoi, kuinka lapsena oli pyörity ympyrää ja sen jälkeen oli näyttänyt, että maailmakin pyörii. Toista se oli nykyään. Arkkusenkin lapsenlapset pelasivat tietokoneella. Ei menty kirjastoon eikä jääkiekkokaukalolle. Hassua oli. Oli.

Tanssilavan taika tallella on. Niin hyräili Aapeli Tila. Sepe olisi tahtonut hyräillä mukana, mutta sellaiseen ei hänellä aikaa ollut. Piti tuijottaa tietä. Ojaan ei saanut ajaa. Sellainen laki liikenteessä oli, että tiellä pysyminen oli turvallisempaa kuin ojaan ajaminen. Santeri Arkkunen neuvoi, että muistojen katkerien pitää antaa kuolla. Tuolla tähtirannan takana kaikki on toisin. Ei hylkää taivas, ei unohda maa.

Anselmi Mäkinen soitti. Se sattui sikäli huonoon aikaan, että oltiin grillillä. Grilli oli alueen paras. Niin oli Tero Mäki arvioinut. Siksi pa ruoka maistuikin niin hyvin. Sepe oli kova syömään. Hän pitikin kovasti erilaisista herkuista. Tämä oli hänen faniensa mielestä hieman hämmentävää. Oli myös ihmeellistä, miten niin epäterveellisesti syövä ihminen saattoi omata niin hienon urheilijavartalon.

Anselmi Mäkinen oli vihainen. Hän huusi Aapelille ja kyseli, milloin tämä julkaisee esikoisrunoteoksensa. Mäkinen oli kehoittanut Aapelia tekemään sen pian. Niin Mäkistäkin oli hänen uransa alkutaipaleella kehoitettu. Se oli jekku. Kaikki tällaiset neuvomiset haittasivat uralla etenemistä. Piti keskittyä omaan tekemiseen. Niin urheilijatin aina sanoivat.

"Miksi minua ei kutsuta koskaan mukaan?" Mäkinen kyseli. Kysymys oli sikäli vähän outo, että Mäkinenhän oli Virossa. Ei häntä olisi voinut sieltä mukaan kutsua. Mutta Mäkinen oli sellainen, omiutuinen kirjailijaretku. Hän hermostui aina helposti eikä leppynyt koskaan. Mäkinen ilmeisesti tykkäsi huutamisesta. Niin kaveripiirissä oli epäilty.

Sepe oli kaveripiirin sydämallisin ihminen. Hän osasi rauhoitella Mäkistä. Sepen mielestä Mäkinen voisi pitää oman rauhallisen ravintolaillan yksinään. Ystävien epäsovpuus ei pääsisi häiritsemään häntä millään tavoin. Mäkinen arvosti Sepeä. Sellaista oli heidän ystävyytensä.

Mäkinen oli ottanut unilääkkeen. Kun Mäkinen kirjoitti unilääkkeen alaisena, kirjoituksista tuli outoa. Tuntui kuin suuri olisi pientä ja pieni suurta. Mutta kirjoittaminen oli tärkeää. Aapeli ja Anselmi halusivat valloittaa maailman. He halusivat kertoa ihmisille, että Merijärvi on maailman keskipiste. Sellaista oli heidän kyläpatriotisminsa. Joskus piti turvautua jopa unilääkkeisiin. Maailma on julma. Kirjallisuuden maailma on julma. Kaikkienensakin maailma on julma.

Mäkinen oli harrastanut psykologiaa viimeiset päivät. Se oli vähän outoa, koska psykologia aiheutti ankaria sivuvaikutuksia. Tuntui kuin oikeudenmukaisuuskäsite olisi aivan hassu. Kaikkeenhän oli syy! Ja kun me ihmiset olemme jokseenkin samanlaisia, miten voimme tuomita toisiamme? Kohtaloahan tämä elämä on. Armollinen on kuolema. Se hänelle oli sanottu.

Niin oli sanottu. Mäkisellä oli liikaa aikaa. Ehkäpä siitä hänen psykologian harrastuksensa.

Elämä on outoa. Pitää vapautua. Pitää päästä nirvanaan. Tai mikä se missäkin uskonnossa on. Sellaistakin Mäkinen joskus mietti. Ja saihan sitä miettiä. Kyllä maailmassa aikaa oli. Ja jos ei ollut, niin kohta sitä tuli aina lisää. Maailma pyöri akselinsa ympäri. Ja pyörikin nopeasti. Tiedä vaikka pyöri koko ajan nopeammin. Mäkinen mietti sellaista. Hän oli vieraassa maassa. Muualla kaverit söivät pitsaa. Mitä söivätkään. Mitä se ruoka siellä grillillä sitten olikaan tai oli ollut. Kuka tietää. Kuka yleensäkin tietää mitään?

Grilliruoka oli hyvää. Vieressä oli paljon parkkitilaa. Saattoi hankkia lisää bensa. Osalle sopi dieselkin. Kuka tykkäsi mistäkin. Kenen auto kulki milläkin?

He menivät kauppaan. Arkkunen puhui sielun kärsimyksistä maisella taivalluksella. Hän oli nähnyt paljon. Kuolemaa ei auttanut pelätä. Se tuli kuitenkin. Hän soittaa. Mutta taivaassa soitetaan paremmin. Ja olihan siellä. Kyllä oli. Suurennuslasi. Miksi emme menneet Saleen, kysyi Sepe. Sitä ihmettelivät muutkin. Mutta onhan se sentään hienoa käydä ulkopuolikkakunnalla, joku ilkeili. Suurennuslasi. Nyt heillä oli suurennuslasi. Kotimatka saattoi alkaa. Juoksujalkaako sitä lähdeittiin?

Anias jäi oikealle. Soikealla postilaatikon heilutettiin kättä. "Tättärää", Sepe huusi. Hän oli ostanut kaupasta myös energiajuomaa. Se oli paikallinen tapa. Energiajuoma antoi hänen mielestään "päriinät". Se tuotti mielihyvää. Hyvää tekemistähän se sellainen oli. Kyllä nuoret osasivat!

Kuu valaisi hanget. Kanavassa vesi liplatti. Joku siellä veteli verkkojaan. Arkkunen olisi halunnut laulaa virren, mutta jokin otti vastaan. Tuntui oudolta laulaa, kun toinen joi energiajuomaa. Energiajuomahan oli yhdenlainen pahe. Nuoriso vähensi alkoholin juomista sosiaalisen median vuoksi, koska saattoi jäädä kiinni. Alkoholi ei ollut enää trendikästä. Arkkusta maseni. Oli käyty ostamassa suurennuslasi, mutta siihen se sitten olikin jäänyt. Miksei oltu käyty Marko Ojalla? Hän oli Alavieskassa asuva Mäkinen kaveri. Olisi voitu nuotioida ja paistella makkaraa. Mäkinen olisi voitu kutsua. Hän olisi lihaksillaan voinut näyttää, millainen on tosimes. Siis jos hänellä oli lihakset. Mäkisellä nuo olivat vähän kuihtumaan päin.

Maailma näytti toisenlaiselta. Afrikan tyynet savannit ja Aasian helmeilevät tasangot näyttivät suuruutensa. Australiassa käki kukkui, kun lentohiekat saapuivat, opposivat saveen, vesi välkehti. Oli saavutettu toinen tietoisuus. Suurennuslasi näytti koko maailman toisenlaisena.

Aapeli oli hieman hippihenkinen ihminen. Hän sai jotain nautintoa siitä, että oltiin autossa. Suurennuslasi sai hänen ajatuksensa väikkymään kirkaammin. Tuli vastaan autoja, joita Sepe väisteli. Ne näyttivät tavattoman suurilta. Suurennuslasin vuoksi oli vaarallista ajaa. Tai toisaalta, mitäpä tuo haittasi? Eiväthän suurennuslasit autoja suuremmiksi muuttaneet. Kyseessähän oli optinen illuusio. Kauniilta näytti maa.

Sepe oli muuttanut. Hän piti vanhemmistaan ja sisaruksistaan. Hän oli kuitenkin itsenäistynyt. Hän asui Merijärven ydinkeskustassa Salea vastapäätä. Siellä yläkerrassa. Sepe oli tyytyväinen, koska ei oltu menty Marko Ajon luokse. Ajo oli hänen mielestään epäsiisti ihminen. Parempi ajo tämäkin. Matka Alavieskasta Merijärvelle. "Voisimme mennä minun luokseni", Sepe ehdotti. Sepe oli

todellinen herrasmies. Hän oli siivonnut viime viikolla ja jääkaapissa olisi omenamehua. Sitä voitaisiin makustella. Ihmiset pitivät ehdotusta hyvänä. Kaikki paitsi yksi.

Santeri Arkkunen oli hieman hämillään siitä, että oli ajautunut näin nuorten miesten seuraan. Parempihan sekin tietenkin kuin vainajien seurassa oleminen, mutta ei hän oikein ymmärtänyt tätä energiajuomabisnestä. Onneksi eivät sentään nuuskaa käyttäneet!

Arkkunen ajatteli, että voisi jäädä kyydistä pois jo jossain Alavieskan ja Merijärven rajaseuduilla. Silloin kukaan ei huomaisi. Onhan se nyt vähän outoa liikkua puolittettujen nuorten seurassa. Vai ovatko kaksikympiset nuoria? Suoria sanoja ainakin päästelivät. Ja tuo runoilijapoika, miten siitäkään tiesi? Jos Mäkinen oli outo, oli kyllä Aapelikin. Toisaalta Arkkunen oli kirkolla töissä. Häntä kiehoiti tutkia, miten nuoret elävät. Siis jos he ovat nuoria. Hänenhän piti työnsä puolesta puhua kauniita sanoja ihmisille. Soi parvelta usein Bach.

Sillan yli ajettaessa Arkkusen mielen valtasi synkkyys. Tumma virta. Vesi kulkee polkuansa. Harmaa maa kutsuu samoilijaa. Kylmä maa. Tuonen maa. Murheiden laakso. Masennus tarttui runoilijaankin. "On tämäkin planeetta. Mutta parempaakaan ei taida olla. Keskinkertainen on planeetta tämä", runoilija totesi ja ajatteli, että tuostahan saisi runonkin. Aapeli Tila piti performatiivisista runoista. Sellaisista, joissa oikein heittäydettiin esiintymään. Sellaisista hän piti. Hän saattoi muokata runoa kesken esityksenkin. Näillä lakeuksilla se oli jotain uutta.

Tila oli toisenlainen runoilija kuin Mäkinen. Mäkinen runot olivat vihaisia, kun taas Tilalla esitykset olivat vihaisia. Yhdessä he saattaisivat perustaa vihaisten miesten kerhon, mutta he eivät tulleet toimeen keskenään. Sellaista se oli näillä seuduilla runoilijapiireissä. Marko Ajo olisi saattanut ryhtyä heille manageriksi, mutta hänelläkin oli oma paheensa, jotka tekivät hänet hieman kelvottomaksi tehtävään.

Harva tiesi, että Ajokin oli runoilija. Hän lausui runoja kelosta, ihmisen elosta. Pelosta hän ei sitä tehnyt vaan siksi, että ihmiset näkisivät hänen sanoissaan jotain, joka tekisi heistä onnellisempia. Kaikki näytti suuremmalta, kun katsoi suurin silmin.

Kaikissa heistä eli runoilija. Kaikissa meissä. Kaikissa. Saattoi sitten mennä kyläänkin.

Suurennuslasi oli ostettu.

**Tilaa runo itsestäsi
25 eurolla**

**Tilaa 50 runoa
100 eurolla**

**Kotiin postitettuna
Kimmo Pohjaselta!**

**Puh:
+358400149594**